

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

RAVASZ LÁSZLÓNÉ,
RÁCZ VIKTÓRIA

Ravasz Lászlóné, Ráczi Viktória II. éves joghallgató kitűnő tanuló, DISZ-vezetőségi tag. Az évvégi vizsgák során DISZ-vezetőségi taghoz méltóan minden tárgyból jelesen vizsgázott. A félév folyamán rendszeresen tanult, s gyengébb előmenetelű hallgató társait állandóan segítette. Kiválóan kivette részét a társadalmi munkából is.

GÖBL ERZSÉBET

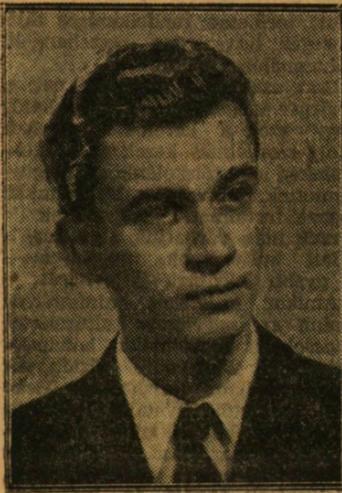

Göbl Erzsébet első évet végzett matematika-fizika szakos hallgató. A szakértetség tanfolyamot és a második félévet kitűnő eredménnyel végezte. Kitaró, rendszeres munkája következtében tudása biztos alapokon áll. Nagyszerűen összeegyezteti az elméletet és a gyakorlatot szakmai munkája során is. Magatartása szerény, évfolyamtársai szeretik és megbecsülik.

Szeretettel várjuk őket

JUHÁSZ ANTAL

AMBRUS ERZSÉBET

Juhász Antal kitűnő érettségivel tett felvételi vizsgát a bölcsészkar magyar szakára. A felvételi vizsgán széles, általános műveltségbeli, irodalmi és politikai tájékozottságról tett tanúságot. Ez évben részt vett a «Rákosi tanulmányi versenyen», amelyben a megyei döntő nyertese, az országos verseny második helyezette lett.

Ambrus Erzsébet most felvett I. éves joghallgató. Paraszt származású hallgató. Középszkolai tanulmányait a békéscsabai szlovák tannyelvű ált. gimnáziumban végezte, érettségi eredménye: jó. A felvételi vizsgán, mind az írásbeli, mind a szóbeli vizsgán kiválóan felelt meg.

Orvostanhallgatóink nyári kórházi gyakorlatáról

Negyedéves orvostanhallgatóink már második éve töltik a nyári tanítási szünetet kórházi gyakorlaton. A Szeged körzetében elhelyezett nagyobb kórházak belgyógyászati és sebészeti osztályain igyekeznek alkalmazni, illetve kipróbálni azokat a nagyrészt elméleti ismereteket, amelyeket eddigi egyetemi tanulmányaik folyamán szereztek. A tapasztalat arra mutat, hogy hallgatóink örömmel és érdeklődéssel végzik ezt a munkát és a kórházak tulnyomó részben odaadón veszik ki részüket a lendő orvosok kiképzéséből. Szinte egyöntetű hallgatóinknak az a megállapítása, hogy a nyári gyakorlatokból sok tanulságot merítettek, «közelebb kerültek az élethez». Sokszor észleltük, hogy a manuális munka és az önálló (bár felügyelet alatt végzett) felelős tevékenység serkentő hatása a medikusok önértéke és ilyen alkalmakkor úgy érzik, hogy már nem egészen tanuló, hanem kissé már orvosok is. Ebből a szempontból örömmel kell fogadnunk az orvosképzés reformjának ezt az intézkedését. Nem kisebb haszonnal jár hallgatóinkra nézve annak a lehetősége, hogy az egyszerűbb és mindennapos orvosi beavatkozásokban, mint az injekciók, infúziók, bemetszések, punkciók, kisebb műtétek, stb., személyes gyakorlatot szerezhessenek. Aránylag kis ágylétszámmal működő klinikáink az évről-évre növekvő hallgatólétszám folytán, érthetően nem nyújthatják minden egyes hallgató részére ezen eljárások begyakorlásának lehetőségét.

A reformot

A szempontból csak az értékelhető igazán, aki tapasztalatból tudja, hogy a megelőző évtizedekben nem ritkán csak szigorító korában került először feckendő a medikus kezébe és ha történetesen valamelyik nagy klinikán «cselédkönyvezett», ahová sokan voltak beosztva, esetleg egy esztendő leforgása alatt sem került sor önálló munkára. A fiatal orvosok, bár megbízható elméleti tudással, de igen hiányos gyakorlati ismeretekkel kerültek nem egyszer olyan munkahelyre, ahol önállóan kellett helytállniuk, természetesen, hogy a betegek nézve ez nem volt nagyon üdvös, de a lelkiismeretes és önmagukkal szemben igényes fiatal doktoroknak is megnehezítette az amúgy sem könnyű kezdetet.

Persze, amit a hivatalos tanmenet nem adott meg, azt igyekezett és az önálló kezdeményezés, érdeklődés pótolhatta. Szünetidejét sok medikus töltötte kórházi osztályokon, melyek az érdeklődő és szorgalmas hallgatók munkáját örömmel használták fel és vidéki kórházakban dolgozó szigorlók néha

olyan nélkülözhetetlenné váltak egyes osztályokon, hogy vizsgáikat hosszú időre elhalasztották. Természetesen ez is a rendszer egyik kinövése volt, akár csak az, hogy a végzett orvosok, akiknek anyagi helyzete ezt valamiképpen megengedte, valóban találtak bőséges alkalmat a gyakorlatra fizetéstelen munkahelyeken. Jó intézményben még az ingyenes munkahelyet is komoly kegynek kellett tekinteni. Nem árt, ha tudnak erről szigorlóink, akik most fizetést kapnak és fiatal orvosaink, akik az oklevéllel együtt kinevezésüket is kezükbe kapják...

A nyári kórházi gyakorlat

még néhány fontos tanulsággal járhat hallgatóinkra, ha figyelmesen körülnéznek:

Az egyetemi előadásokon és intézményekben a tudomány legújabb módszereivel és eredményeivel ismerkednek meg. A klinikák munkája sokszor inkább irányul a különleges, a ritka, mint a hétköznapi feladatok felé. Az elmélet és a gyakorlat aránya az előbbi javára tolódik el. A kórházban ez éppen fordítva van. A kórház számára a már bevált, a széleskörű tapasztalat által igazolt eljárások és a mindennapi feladatok az irányadók. Még fokozottabban vonatkozik ez az orvosi — nem kórházi — gyakorlatra. E szempontból tehát hallgatóink valóban «az élet»-et láthatják maguk körül és szemléletük bizonyos egyoldalúsága korrigálódik. Egyáltalában nem volna helyes, ha az itt-ott tapasztalt alacsonyabb elméleti tájékozottság láttán esetleg valami sajnálkozó, vagy éppen lenézó véleményünk támadna a kórházi, vagy a gyakorló orvosi munkáról. Természetesen, hogy a színvonal folyamatos emelése elsődleges érdeke a társadalomnak és az orvosi továbbképzés fontos és nehéz feladata az egészségügyi kormányzatnak. De igen jó, ha hallgatóink észreveszik és méltányolják azt a kimerítő fi-

zikai munkát, melyet nagyforgalmú, de csekély orvosi létszámmal működő vidéki osztályaink végeznek. Valóban minden lehetővé kell tennünk a kórházi színvonal emelésére annak érdekében, hogy most nincs okunk szégyenkezni miatta; de ugyanakkor fel kell lépni az olyan nagyképű vélekedés ellen, mely a professzionális tudomány nyugalmas munkahelyeiről nem egyszer lekicsinyli a kórházak és a gyakorló orvosok verejtékes munkáját anélkül, hogy közéről ismerné.

Ha nyitott szemmel

töltik hallgatóink gyakorlati idejüket, közelebbi érintkezésbe jutnak a falusi orvos élet- és munkakörülményeivel is. Szemtől-szembe találkoznak azokkal a hibákkal és tévedésekkel, melyekről eddig csak az egyetemi előadásokon hallottak. Megtanulhatják, hogyan kell elkerülni őket és megértik miért követik el mégis. Itt tanulhatják meg igazán, micsoda nagy feladat és felelősség nehezedik a magáramradt gyakorló orvosra, mennyire szükséges, hogy az orvos életének minden helyzetében törekedjen tudásának felfrissítésére és fejlesztésére. Azt is beláthatják, hogy a jó gyakorló orvos, a szó igazi értelmében vett «orvos», kinek nehéz, de tisztos hivatására nem sajnálkozással, idegenkedéssel, hanem, — mint a társadalom egyik legértékesebb munkására — őszinte megbecsüléssel és tisztelettel kell nézünk, bármilyen fokán álljunk is a hivatali, vagy hivatásbeli ranglétrán.

Ha negyedéves hallgatóink szakismereteink gyarapításán kívül a kórházi orvosi és gyakorló orvosi munka megbecsülését is megtanulják nyári gyakorlatuk folyamán, akkor a munkában töltött szűnőidő bizonyosan megérte a fáradságot és megerősödve térnek vissza nem sokára az egyetem padjaiba.

Petri Gábor
egy. tanár

Egyetemi hallgató cséplési ellenőr levele

Hat héttel ezelőtt kerütem Balástya község területére, hogy résztvegyek a mezőgazdaság egyik legnehezebb, s egyben legfontosabb munkájában, a cséplésben. A cséplőgépeknél leginkább középiskolás tanulók és egyetemi hallgatók végzik az ellenőri teendőket, amely több szempontból jó eredményt vezetett. A gépmunkások és dolgozó parasztágunk még jobban megismerték szocializmust építő népünk jövődől értelmiségét, s rajtuk keresztül pártunk és kormányunk iskolai oktató szellemét, amely arra nevel bennünket, hogy néphez hű értelmiségiek legyünk.

Mi, diákok is sokat tanultunk és tapasztaltunk. Úgy érzem megerő-

södött bennünk az az egyszerű, közvetlen és harcos munkás jellemvonás, amely segít elbánni azokkal, akik meg akarják rövidíteni a dolgozókat. Ilyen volt Kondás Antal, aki silány kosztot adott és szemetes gabonát vitt a munkásoknak.

Feladataink mellett nagy örömet jelentett számunkra, hogy résztvehettünk a szép gabonatermes, az új kenyérnek való betakarításában. Cséplőtünk például Répás Illés középarasztmól, ahol 2 hold földön több mint 30 q búza termett, de nem volt ritka a 13—14 mázsás átlag sem.

Szentmihályi Klára,
II. történelem szakos hallg.

Dolgozóink kellemes üdüléséért

Seperjük el a tüskéket

A fonyódi üdülők a nyári hónapokban a dolgozók ezreinek nyújtják pihenést. Csokoládébarádra lesülve, újult erővel térnek vissza innen a munkások, a parasztok, az értelmiségiek, a szőlőművelők, a traktorosok, a földjeikre, az iskolákba, az orvosi rendelőkbe, a klinikákra, az egyetemre.

A felszabadulás előtt kevés munkásember mondhatta még azt is, hogy látta a Balatont, s igen elnyújtó volt azoknak a száma a termelő munkát végzők közül, akik a Balatonon pihenhetné ki fáradalmait. Ma az egész dolgozó nép bütykosa e gyönyörű vidéknek.

A fonyódi városi fürdőit jobbra közelítve a Balaton partján ott találjuk a Szegedi Orvosegyetem üdülőjét, két csinos épülettel, két épületben egy horthyista tiszt és egy nagy fakerekes dörzsol.

A bejáratnál kellemes illatú, mosolygós virágok fogadják az üdülőre érkezőket. A két épület között álló ping-pong asztalon már egy-egy nagy mérkőzésnek lehetnek tanúi közvetlenül belépésükkor.

A kis üdülő kétfelénként harmincegyven orvosegyetemi és tudományegyetemi dolgozóknak, janszemélyzetnek nyújt nyugodt otthont.

Az érkezőket Dombvári elvtárs, az üdülő gondnoka, s egyben zermeslere kalauzolja a szobákba. Rövid mondatokban vázolja, mik az üdülő szabályzatának legfontosabb pontjai: reggelizni, ebédelni, vacsorázni mindenkinek kötelező, továbbá minél többet aludni és napozni.

A konyhában Kovács Dezsőné és Börsök Pál készítik a pihenőknek az ételt, s meg kell mondani, hogy joggal dicsérik munkájukat, mert a koszt kifogástalan, s ami nagyon fontos, ízletes.

Az üdülők elhelyezése, a kellő élelem biztosítása az orvosegyetemi szakszervezet, az orvosegyetemi G. H., Dombvári elvtárs és felesége, Kovács Dezsőné és Börsök Pál munkája dícséretre méltóak.

S ha derűs az ég, lehet napozni, fürdeni, semmi sem zavarja a napi nyugalmat, a kellemes időlelét. Stb. gan püfölkéi Törköly és Ráczi elvtárs a ping-pong labdát, a kényelmes nyugágyokban szépirodalmat olvashat Novoszel elvtárs és a felesége meg Kéri Irénke.

Esős idő alkalmával, s esőénektől azonban a derűs nappal észre nem vehető hibák, hiányosságok előbútnak, mint éjjel a szentjánosbogarak.

Elindul a férj és feleség, s az üdülőbe megérkezve nem egy esetben kiderül, hogy nincs olyan szoba, ahol mindketten megférnének, s így a férj a férjfiak közös szobájában nyér elhelyezést, a feleség pedig a női közös szobájában kap ágyat. Mi okozza e nehézségeket? Az, hogy csak egy darab kétágyas szoba van, a többi három-négy-öt ágyval van felszerelve. Előfordul, hogy az első estét még egy tény megzavarja. Az üdülőnek ugyanis nincs ágycímjé.

Ezért mindenkinek magával kell vinnie kispárnáját, lepedőjét, stb. Több dolgozó azonban erről nem értesült, s meglőlént, hogy az üdülő gondnokával tárgyalva, nagy nehézségek árán kellett összeszedni a szükséges ágycímjé, nehogy az üdülő már másnap erős náthával, üdülő helyett a betegszobába kerüljön, mert bizony a balatoni éjszakák ha szűnjögméntesek is, de elég hűvösek.

Az este beálltával nyugovóra térnek az üdülők, ki nyolc-tilenc, ki tíz-tizenegy órákor, s az ébredés is

természetesen emberenként változó, ki korábban, ki későbbben kel. Ez így helyes, természetes, s ezen nem is kell változtatni, különösen nem az üdülőben. De az már nem természetes, hogy a későn felvő az egy-másba nyíló szobákban keresztül botorkálva, felébreszti a már édesen szendevő férjait. Bár maga is bosszankodik ezen, nem tehet róla, mert a szobáknak nincs külön bejárata.

A dolgozók nyugalma érdekében indokolt a különbejáratos megépítése, mert akárhogy is forgatjuk, a legelső szobák lakói között is természetesen vannak későn felvők és koránkelők, tehát nyugodt, zajtalan pihenési idő — míg egybenyitások lesznek a szobák — csak 10—11 órától hajnal 5—6 óráig van.

Mint ahogy az orvosegyetemi GH. gondoskodása során házilag elkészítették egy zárthelyi és egy szabadban elhelyezett tüst, a különbejáratos is meg tudják oldani, csak akar ni kell.

Ha esik az eső, mástermészetű nehézségek adódnak, melyek a kellemes üdülésben kellemetlen perceket szereznek a dolgozóknak.

Nincs szórakozóhely a pihenők számára. Az ebédlőhelyiség kicsit, 25, maximálisan 30 befogadóképességű, s az üdülők szobáikban kénytelenek visszavonulni. Ugyenkor, bosszús kedvében az embernek még olyan «kicsiny» dolgok is személszárna, hogy a szobák nagyrésztben nincsenek szellőztetve, s az üdülők ruhái a fogason, vagy egy szögre akasztva, pornak kiszolgáltatva eszengnek magukra hagyva. Pedig van egyetemünk területén annyi szellőztető, melyet kis javítással nyugodtan el-

helyezhelnének a fonyódi üdülőben, s határozottan állítjuk, hogy elvitelük az egyetemről nem gátolná az itt folyó munkát. A szakszervezet a hiányok megszüntetésére, a dolgozók pihenésének zavartalanul tételére érdekében tördőjk az ilyen «apróságok» megszüntetésével is. Az Orvosegyetem GH-ja a szakszervezettel karöltve saját erejéből megszüntethetné ezeket a kis tüskéket, még inkább akkor, ha felhívják a Tudományegyetem szakszervezeteinek és GH-jának figyelmét, hogy Fonyódon nemcsak orvosegyetemi, hanem tudományegyetemi dolgozók is üdülnek — s ha jól gondoljuk, egyenrangú félként — ezért is tekinthetők szívvégynél az üdülő minél jobb felszerelését.

Az orvosegyetemi GH. vezetői már látják a hiányok nagyrészét. Már tervet is készítettek, hogy 4. árb. kétágyas szobát rendeznek be, 40 személyes lársalgót és rendszeres mellékhelyiségeket építenek, az ebédlőt kibővítik, s jövőre a szobákat különbejárattal alakítják át. Jól elkészített terv ez, s a továbbiakban a terv készítőinek az a feladata, hogy annak teljesítéséért keményen és következetesen harcoljanak.

E nagyobb összegű befektetési terv mellett nem szabad szem jöl tévesztetni az alábbiakban megemlíttet néhány apróságot sem.

Egy hangsúlyos, de legalább egy nagyobb hangerővel rendelkező rádió kell biztosítani a szórakozás jobbátétel érdekében. Egy gramofon, több sakk és társasjáték-felszerelés szükséges. Nem utolsó sorban kell megemlítenünk, hogy az üdülő területén csak egy csónak van, az is a gondnok személyes tulajdona. Jó

lenne, ha a szakszervezet az illetékes szervek segítségével a jövő üdülési időre gondoskodnék arról, hogy legalább két csónak álljon a dolgozók rendelkezésére, mert a Balatonon üdülni és nem csónakázni — csónka üdülni.

A szakszervezetnek még egy fontos elvet sem előlt kell tartania. Népi demokráciánk biztosítja a dolgozók üdültetését, s ez egyben kötelező parancs az üdülést intéző elvtársok részére, hogy a legmesszebbmenőkig gondoskodjanak a pihenésre induló elvtársokról. Az illetékes szervek nem egyszer figyelmen kívül hagyják a házastársak érdekeit, s «nem tudnak» adni férjnek és feleségnek egy üdülőben, egyidőben beutalt. A fonyódi üdülőbe való beutalásnál a legmesszebbmenőkig gondoskodni kell arról, hogy a házastársak egy időben kapjanak beutalt, de különösen arról, hogy egy szobában nyérjenek elhelyezést az üdülés idejére, ne úgy, mint Kojonics elvtárs és felesége, akiket külön-külön szobában helyeztek el akkor, amikor két hónap múlva gyereket várnak. Inkább kevesebb dolgozót utaljanak be Fonyódra, de azok a lehető legkényelmesebben töltsék el két hetüket, mint számokban kimutatva sok dolgozót üdültessünk, ha az a kényelem rovására megy. Kerüjük el azt, hogy a szűkösség következtében, a hiányos felszerelés miatt pihenjen bár, de több kis tüskevel térjenek haza az üdülésből.

Szakszervezeteink legyenek meg minden erőfeszítést, az illetékes szervek segítségével az üdültetés jobbátételért, seperjék el az úttól a kis tüskéket, mert ezek ha igen kicsik is, kit lassú, kit jobban vagy nagyon, de mindenképp megsértenek, aki a fonyódi üdülőbe kerül.